

Axiochus Platonis

Jacob? Canter Phis artii ingenuaz plessor
Poeta Laureat?. Joāni Rincō Agrippine Colonie ci
ui optimo: amico suo primario Salutem.

Axiochum quē mihi ante annos aliquāt dono dediti Joānes sua-
uissime eo lane r̄p̄c (si satis menī) quo in latium p̄fēc̄ sum. Ja-
mecum diu terra mariq; peregrinatē:iris me nup̄ vt tibi re-
mittam orasti. Ego h̄o tamē nihil quē habeo oīm perenti tibi negare
possim. sed nec etiam debo. ni ingratisim⁹ haberi velim. h̄ic tamē ip̄m
tibi reddere diutile mecum subdubitau. Est em̄ mihi libellus in pau-
cis charus. cum q̄ disputatiōem cōtinet viuenti non minus ac iamiam
morituro homini utilem. tum q̄ ab Rodolpho Agricola conterraneo
meo viro nestore me hercule vita digniss̄ mo latinus es fact⁹. Verūta
men nūc quo tibi morem geram optime Canterū moeconas. mitto ees-
cead te Axiochum. expressum de tuo' quondā exēplari. qđ equidem ab
te nemor tui sedulo acceptum asseruo. Eo autem libētius mutto. q̄ tibi
opa ei⁹ opus nūc esse prohdolor autumo. scz indignissima parētū (vt
equidem opinor) tuoz morte male affect⁹. Socraticam desideras conso-
lationē. Et poterit certe egro mirifice aīo tuo Socrates meteri. tracta-
bilem aī temodo & obsequētū adhibeas. Quippe aī oculos luce claris-
us p̄ponit q̄z misera est oīs mortalium vita. a puerilb⁹ (vt sic loquar)
faſciolis orsus. Cōtra vero q̄z felix illa migratio quam vulg⁹ mortē ap-
pellat. & nomine cui⁹ audito ſtolidum exhortescit Ergo ſi crōne huīoi p-
ſuasus est tātem. Axiochus ut neſram quidem ip̄e mortem timet. quin
magno ei⁹ teneret amore. Debebis tu quoq; vel multo ampli⁹ ſic te cō-
parare. vt equo parētis tui Hermāni Rincī mortem aīo feras talis vi-
ri prelētū. atq; Axiocho haud abſimilis. ſic em̄ vt ille Athenis. hic
Agrippine Colonie in ciuitate patriaq; ſua maximis aliquoties magi-
ſtratib⁹ ſunctus. ſummū glorie honorisq; fastigū tenuit. At nūc q̄ eius
dem cōiuncti mater tua mortuū eft haud multo poſt cōſequuta. id te itez
male h̄z. & velut recētiori animū tuū vulnere cōſcit. Ah mi Joānes.
Nō potuit matrona pientissima nō potuit acerbū nimis filioz diu vi-
ua lucrum alſpicē. Ez neq; voluit etiam ſuo ip̄a plāctu imodico graui-
us q̄s genuit torquere. Nō oculos eorū dem lachrymis. nō aures gemi-
tib⁹ & querelis cruciare. Itaq; & ip̄a diem ſuum clementissima nimiz ſoe-
mina p̄perant claudere. Simul ne vobis p̄ ſe nouū ab integro luctum
inſtrueret. quin poti⁹ compedio veluti quodā vna oīm terminaret. vt

Ariotheus Platonis

q̄ comuni cum marito inclusa sepulchrō. a filijs quoq; adhuc lumia manantib; pro erepto patre lachrymis materet. comuniter defleretur. Ad hęc voluit eadem. quem viuentem sanctissime amauit. vita quoq; funeratum non deserere. vt neutri sua solitudo grauis longius esset. Illic igitur nunc in ea quę vere dicitur vita dulci locitate iuncti iterum conuges. mutuo leti perfruuntur amore. Ergo tu (siqua animo tuo sedet pie tas Joānes suauissime. iam matris quoq; tue mortem desine lamentari. ne multa querens videare patri optatissimā charissimāq; rerum omnū impius inuidere. Vale et efficaciorē iamiam a Socrate consolationem scape. Ex Iudicia Sexto Idus Janij.

**Ad Ioannem Rincum eiusdem Jacobi
Canticis Epigramma.**

Magna canunt vates alcidē facta per orbem:
 Nempe animam excludit angubus ipse puer.
 Harpyas idem fuit vigilante dracone et
 Strēnius Hesperidum poma beata tulit.
 Cecropiam pressit populantis cornua tauri.
 Fecundavit Caci sanguine tecta trucis.
 Bisirum domuit. seu quin et Dyomedis
 Bistonos domini corpore pavuit equos.
 Occidit Nemea vastum sub rupe leonem.
 Scuo Menalium vulnera stravit aprum/
 Anteum Lybica nec non superauit barena:
 Primus et ostendit tartareo astra cani.
 Omnib; est monstros sed mors in agis horrida: nempe hęc
 Ni mortem inferrent nil metuenda forent.
 Ergo immortalis tuto Tyrinthius istęc
 Monstra est aggressus: qui Jouenatus erat.
 At tu si impanidus mortem mortalis amice
 Magno animo euincas. Hercule maior eris.

Ariochus Platonis

Ornatissimi doctissimiqz viri Rodolphi Agricole
Epistola Prohemij locum tenens In traductione
sequentem Incipit sciliciter.

Rodolphus Agricola Rodolpho Langio Salutē. Li-
bellum Platonis qui Ariochus inscribit latinum feci.
Tunc potissimum cui eum dicarem occurrebas. q̄ facili-
me sperabam posse me tue benignitati imponere. vt cum
acciperes eum: amici simū illi nō iudicis supercilii offer-
res. Tibi igit atq; adeo vni tibi. illum dicaui. Unde nāq; tantum mibi
fiducie. vt aucteā immēsum illud dīmīnumq; Platonis dicēdi flumē
populo meis sibis cognoscēdū pponē. Tu itaq; phabis hūc meum
laborē: erit qd gaudeam magis p tuo in me amore quē ego in causa pu-
tabo q̄ vt ingenio meo blandiar. Sin displicebit hēc tibi oga mea pe-
rierit. Idq; vel eo equiore animo seres q̄ quanq; mihi scilicissimi labo-
ris cōscius essent. in tuis tamē auribus tuq; iudicio acquiētur? eram.
quem solum ego meoz studioz abunde magnū theatru puto. Vale.

Traductio Rodolphi Agricole in Platonis Ari- ochum de cōtemnenda morte incipit.

Aveunti ad cynosarges mihi. cum ad Dīssum venisset. vog-
ciuisdam allata est clamātis. Socrates. Socrates. Utq;
cōuersus circūspectabam. vnde ea rederef. Ariochi filium
video Cliniam. ad Calliroen currētem. cum Damone musico. Charmis-
teq; Blauconis filio. Horum alter quidem musicam docebat. alter ex fa-
miliaritate amabat. simul atq; amabat. Vīsum est ergo mihi recta desle-
ctenti occurrē eis. vt q̄ sp̄mū cōuenirem?. Perfulsus autem lachrymis
Clinias. nūc temp⁹ est inq; Socrates. vt vulgatam semp̄ tēte sapientiā
ostēdas. Pater em ex aliquo iam tpe. virib⁹ de improviso destitut⁹ est. et
prope est exitum vite. molesteq; fert ad eē sibi finem. tametsi antehac cō-
temnit mortem horēda imagine exprimētes. comiterq; erideret. Per-
ge ergo. proq; tua cōsuetudine illum cōfirma. vt volēs eo quo ducit ne-
cessitas sequāt. vtq; ille mihi ad reliqua hoc ipso etiam pie colat Socra-
tes. Nullam me Clinia moderatam rem rogaueris frustra. quāto nūc
magis cum ad hēc me voces pietatis officia. Accelerem⁹ autem. Si enī
ita res se habet fētūato op⁹ est. Socrates. Ubi modo te viderit Sos-

¶ Axiochus Platonis

erates rectius habebit. Crebro enim iam enenit ei. ut exanimatus rursus reficeret. **S**ocrates. **D**uo citi autem peruenirem? ea que circa munum cognomata est iuimus. In primo namque habitabat portae que est apud Amazoniam columnam. Inuenim ergo eum equisumptis rursum sensib. et corpore robustum. defectum vero mente. prorsusque indigenem consolationis. reuoluitem crebro se. suspiriaque cum lachrymus atque manuum crepitum cidentem. Aspicias autem illum. quid hoc in qua rei Axioche? Ubi nobis illa pridem magnifica voba. continentesque laudes fructum et maiusque ut dici posset in te animi robur? **H**ic enim timidus athleta cum in gymnasio insignem te pueris. ad certamen ipsum defecisti. An non mediate considerabis naturam vir tantus et rationi obsequies utque nihil aliud atheniensis: quod commune videlicet hoc et ab omnibus iactatum. peregrinatio quendam vita est. quodque peragentes eam. alacriter. et tantum non pena canentes. id postremam accedere necessitate. tam molliter vobis habere se tamque egre. pueri more diuelli. nequaquam prudenter presefert altioris etatem. **A**xiochus. Recte quidem Socrates ista mihi dice videris. verum nescio quo pacto vobis ppius accessit periculum. fortia illa grandia que voba occulte subter euolat atque negligitur. oboritur autem metus quidam. metem multipliciter discepit. Si hacluce hisque priuabor bonis. et expers metis. sensuumque faciebo vobisque demum putrelles. et in puluerem vermicorum couersus. **S**ocrates. Imperfecte coniungis Axioche propter impericiam cum sensuum orbitate sensum. tibi que ipse contraria facis et dicis. Neque cogitas quod simul quidem desles id quod sensibus carebis. simul ob putrefactionem doles. amissionemque vite oblectameterum. veluti in morte lis in aliam vitam transitur. neque in omnimodoabitur sensuum abolitionem. et eadem in qua prius quam nasceris suisti. Ut enim cum Drascon Calisthenesque gubernabat rem publicam. nihil te male habebat (nec dum enim ceperas esse ut male tibi quicquam accidere posset) ita que post mortem erit. Nullus enim ut male tibi esse quicquam possit es futurus. Quin tu igitur hac omnem discutis ineptiam. illud cogitas. quod soluta simul hac compage. animaque rursus in proprium restituto locum relictum istud corporum terrenum atque ronis expers amplius nequaquam est homo. Nos etenim anima sumus animal immortale. mortali inclusum munumento. Hoc autem tabernaculum non sine malo nobis circumdedit natura. cuius leta quidem abstrusa sunt et volucria pluribusque doloribus admixta. tristitia vero improuisa. diuturna prorsusque vacua gaudiorum. Vitalitudo nempe sensituum membrorum ulcerata. et morbi interni. Quibus necessario (quoniam per corporis meatus sparsa est) cōdolens anima celeste et cognatum de-

Axiochus Platonis

siderat ethera.sitqz cupide superne illius cōsuetudinem gaudiqz vite.
Discensus itaqz e vita mali cuiusdam est in bonum cōmutatio. **A**xiochus. Cum malum ergo Socrates vitam putes .quid ita viuere per se uerae: cum rerum sis in dator. et nobis id est multitudini intelligētia pretest. **S**ocrates. Nequaqz verum de me Axioche testimonium dicis. Arbitraris em quemadmodū vulgus Athenicium. quādoquidē res inquirō alicui⁹ quoqz me sc̄iētiam habere. Abest autem tātum ut res cōditiora sciām ut voto optauerim etiam vulgata me ista nouisse. Hūt autem ista que dico Prodigie sapientis tradita. Illa quidam duobus obo lis. illa diabibus. illa quattuor drachmis redempta. Bratis em hic vir ne minem docet. estqz mos ei semper Epicharmi illud in ore habere.
Manus manum fricat. da aliquid. et aliquid cape. **N**uper ergo cum apud Callianum Dipponici filium declamaret. ratis disseruit cōtra vitā. vt ego ad ea que nullius sunt momēti. a scripserim illam. Ex eoqz iam in mortem mihi anim⁹. Axioche propēdit: **A**xiochus. Que dixit autem: **S**ocrates. Dicam equitem tibi ea quorum mihi veniet in memorem. Que em pars inquit etatis. calamitatibus vacat. Nonne statim a principio plorat ut primum natus est insans. Ut tamqz lachrymis auspicatur. Que tandem non premit eum molestia. Semper enim vel penuria. vel frigore. vel calore. vel verberibus vrgetur. Antea quoqz q̄ loqui possit quanta patitur. flens sc̄z haucqz solam habēs anxietatis sue querelam. Ubi septimum dehinc expluerit annū. multosqz labores exhauserit. iam custodes gymnaste. magistri ludi. iam adolescenti critici geomētra. rei militaris preceptores. in gens plane dominorum multitudine. Post ista ubi in ephēbos inscriptus est. peior iam metus. liceum. acadesmia. gymnasarchia. virge. nullaqz proslus malorum mēsura. Omnis adeo adolescentis sub moderatorib⁹ est labor. qui ex ariopagi delecti consilio presunt iūnētuti. Deinde cum fuerit istis exsolutus iam cure palam īmergit. reputatiōqz quod viuendi potissimum instituat iter. preqz se quentib⁹ incomodis priora illa puerilia vidētur. et infantium reuera territamenta. expeditiōes em et vulnera. perpetuūqz certaminum labores. Hinc iam fallens subrepit senectus. in quam cōfluit quicquid est infirmum fragileqz nature. Nō nisi ocius quis vitam velut es alienum rediderit. astas supra caput natura tanqz feenerator reposcit vſuram. Ab alio quidem vilum. auditum ab alio. pseve vtrūqz. At si q̄s diutius cunctetur debilitat eum. excruciat. membrisqz destituit. Alij itaqz multa lesnectute repuerascit. animoqz bis pueri sunt senes. Dij ergo ppter hoc ipsum (ut quib⁹ notissime sint res humane) quos plurimi faciunt. eos ci-

Ariochus Platonis

tius auferunt e vita. Agamides et Trophonius itaqz cū Pythū Apollinis edificassent templum. orantes dare sibi quod optimum esset. cum obdormissent nunqz deinde surrexerūt. Sic etiam Junonis arguie sacerdotes. precante matre eorum ut gratiam eis aliquam Juno pietatis illozum referret (cum em cunctarētur iumenta succedentes ipsi vehiculo matrem ad templum vsqz pertraxerāt) post preces ergo nocte decesserūt. Longum foret autem poetarum dicta recensere. qui diuinioribus poematis ea quę ad vitam pertinēt nostram velut ex oraculo decantat. quę admodum deploret illam. Uniusqz solum memoratu dignissimi sat ha beo meminisse. Qui inquit.

**Quam superi miserum stamen mortalibus aeui
Neuere. ut viui deflenda per oia durent. Iterūqz.
Ecunctis hominū generi sors pessima vite
Stat. quecūqz supra terram spirantqz meantqz
De amphiareo vero quid dicit.
Juppiter hunc totis animis. hūc magnus Apollo
Diligit. et iusti metas non attigit aeui.**

De illo quoqz qui ita iubet. nascens fleat qui tanta vite intrat mala quid tibi detur. Sed cesso. ne commemozando alios. rem contra quam institui longius ducam. Quod autem vite quisquā institutum. quam artem deliget ut non queratur de ea atqz presentibus offendatur. Opifices mercenariaspresentibus artes. ex nocte in noctem usqz laborantes. et viri tolerantes vite necessarios sumptus. complorates leipsoz omnemqz vigiliam. suam merore lachrymisqz compleentes. At nautam dicamus per tanta penetrantem pericula. quiqz quemadmodum Bias ait. neqz inter mortuos est neqz inter viuos. Terrestris enim homo ve lut ambigui generis. ipse in mare sese proiecit. totusqz arbitrij factus est fortune. Verum dulcis est agricultura. Est sane. nomine tota tamen est (quod aiunt) vlcus semper paratam doloris habens causam. nunc quis dem siccitatem. nunc pluuias. nunc vredinem. nunc rubiginem. nūc vel estū intēpestiuū vel frigō conqren̄s. Illa qz honorata in p̄mis reipublice cura (multa em prætereo) p̄ quātas rapit amictates. Que gaudia qdem hz furūculi ī modū trepida sp̄ atqz stimulū. repleta. repullas & acerbas

Axiochus Platonis

et milles morte peiores. Quis enim beatus esse possit vulgi viuens arbitrio: rametsi faveatur ei plaudaturqz, populi scilicet ludicrum iactus, exibilatus, damnat⁹ mortuis et tum miserandus visus. Ubi nam qz Axioche tu qui in republica versaris, ubi Milciades vbi Themistocles, vbi Ephialtes abiit, ubi item qui nuper in republica duces fuerunt quando ego quidem in eam non sum adductus sententiam. Neqz em hō nestum mihi videbatur, ut insaniēti populo dominatiois particeps fierem. Theramenes autem et Calixenus deinceps cōstitutos perficiebat magistratus ut indemnati necaretur homines afficerit, tuqz cum Triptolemo resistebas illis solus et triginta millibus in contionem coactis.

Axiochus. Hunc ista Socrates ut dicas, itaqz ex eo suggesti mestetas coepit, neqz mihi quicqz acerbus republica visum est. Perspicuum id quidem illis qui in ipso sunt negocio versati. Tu nanqz dicas hec veluti qui de sublimi spectaueris, nos vero qui fecim⁹ periculum quanto exactius scim⁹: **Popul⁹** em charissime Socrates ingrat⁹ est, morosus, crudelis, inuidus, immodeltus, ut qui sit ex colluuiis turbe et stultis insolentib⁹ collectus. **Huic** autem qui assentatur multo ipse misericordia est. **Socrates.** Quādo igitur Axioche hāc quę liberalis maxime omnium è artium omnium maxime abominādam putas, quid reliqua vite genera, an non putabim⁹ proorsus esse fugienda? Audiu etiam Prodicū quicqz dicētem q̄ nihil, quicqz neqz ad viuētes mors neqz ad defunctos pertineret. **Axiochus.** Quoniam dicas ista socrates. **Socrates.** Quoniam neqz circa viuētes est, hi vero qui obierunt non sunt amplius. Itaqz neqz apud te est, nōdum enim obiisti, neqz si quid tibi accidat est circa te futura, non em eris. **Stult⁹** est igitur dolor de Axiocho, qualis neqz est neqz futur⁹ sit Axiochum mēte torqueri, sitqz simile velut si scillam aut quis centaurū reformidet quę neqz iam imminet tibi neqz sunt vñqz ad exitum tuum affutura. Existētrum em rerum est metus, quę non sunt autem nemo ē qui pertimescat. **Axiochus.** Tu quidem docta hec verba ex ea quę nūc pullulat garrulitate protulisti. Illic est em hec questus captatio illicide iumentuti apparata. De vero amissio bonorum quę sunt in vita tristem reddit, eti Socrates probabiliorē etiam hac quam modo dixisti crepueris orationem. Non enī errabūda iam mens ducitur apte coherentibus verbis, neqz contingunt mentem ista, sed in ostētationem splēdoremqz orationis parata multū absunt veritate. At animi egritudo captiosis nequaqz sistitur verbis, s^z illis acquiescit solum que valeat ad mentem usqz penetrare. **Socrates.** Coniungis imprudēter Axioche, et bonorum priuationi malorum

¶ Ariothus Platonis

substitutus sensum. oblit⁹ q̄ tūc mortuus sis futur⁹. Cum namq; q̄ bo-
na amittit contraria ledūt q̄ patit mala. at qui nō est nihil in ci⁹ quo p̄ua-
tur locum recipit. quomođo ergo esse possz vllus in eo dolor. qđ nullam
letentium noticiam exhibebit. Qđ si nō ab inicio Arioche p̄ imprudē-
tiam vnum aliquid sensum cum morte cōponēs. nequaq; metueres eā.
Nūcipe te subuertis. timēs amissum ire aiam. aliamq; aiām illi⁹ amis-
sioni circūdas. Et turbaris q̄ sis sine sensu futur⁹. hocq; ipm nō sentis
realio te sensu cōprehēsuz putas. Ad hēc multe sunt ppulchreq; de ani-
mi immortalitate rōnes. Neq; em̄ mortalīs natura ut tam varias res
attollere sese possz. vt cōtemnēt ingētūm feraz vires. maria trāsmittet
cōderet v̄bes. respūblicas cōstītuet. Respīcēt etiam in coelum. ⁊ astroz
videret reuolutiōes. cursusq; solis ⁊ lune. ort⁹ item ⁊ occasus. defect⁹ cele-
ritatem. distatiās. equinoctiāq; ⁊ duplices pueriōes plādūm etiam ⁊
hyemis atq; estatis vētos imbrūmōq; casus ⁊ horēdos turbinūm rap-
tus vt cōprehēsos q̄z mūdi labores sēculis trāderet. nisi diuin⁹ quidam
mentib⁹ nr̄is spūs inesset. q̄ cōplēxum noticiamq; tantaz attingēt rex.
Trāsis itaq; nō in mortem Ariochez immortalitatē. nō in amissione
bonoz sed sincerōrem eoz p̄ceptionē. neq; ad voluptates mortali cōfū-
sas corpi. sed ab oib⁹ proslis molestiōs purgatas. Illuc em̄ ex hoc solut⁹
carcere p̄sūlceris. vbi requieta letaq; oia ⁊ nulla fatiscētia senecta. tran-
quillā q̄z illic perages vitam. ab oib⁹ liberam incōmodis ⁊ serena placis
dam quiete. rex cōtemplās naturāt. atq; philosophiq; nō ad turbā ne-
q; in speciem. sed ad purā germanamq; dedit⁹ veritatem. ¶ Ariothus.
In contrarium me Socrates hac orōne abstulisti. Nō em̄ metus iā me
sed desiderium tenet mortis. Utq; ego rhetores imitat⁹ grandius aliqd
dicam. iam dudum supna mēte cōcipio. ⁊ immēsum illum diuinūq; re-
cēso cursum: collegiq; ex infirmitate me. sumq; itez q̄si nou⁹ effectus.
¶ Socrates. Si vis autem aliam etiam orōem cape quam retulit mihi
Hobrias auagus. Is dicebat scđm Xerxis in greciam transiūm auū
sui sibi cognominē missum eē in delūm q̄ eam tuerēt insulam. in q̄ bina
sunt numina prognata. Ibi illum ex eneis quibusdā tabulis. q̄s attulis-
sent ab hiperboreis opis ⁊ hecāergus didicisse. aiām postea q̄z a corpe sit
exoluta in ignotum quēdam locum subterraneo discedere recessu in quo
plutonis sit regia nūbilo minor q̄z aula iouis. Terra etenī mūdi mediū
tenēte ambitum ei⁹ esse globosum. cui⁹ alterz quidem semiorbē dū superi
aceperint. inseri alterz. atq; hi quidem frēs illorū. hi yo filiū fratrū.
Tēstibula autem q̄ aditus ad plutonis est regiam. ferreis esse claustris atq;
clauib⁹ obsūrmata. Aperiētē illa fluui⁹ excipit acheron. post quem co-

g ij

Ariochus Platonis

citus est. Eos vbi q̄s traecerit ad Minorem et Rhadamatum est acce dereneesse. Vocat hunc campum veritatis. inq̄ eo iudices sentent reconoscētes eoz qui aduenerint vniuersitatis vitam. et qua quisq; ratione corp' inhabitas q̄tate peregerit. Nec mentiēdi illic villa facultas. Qui buscūq; autem in vita melior aspirauerit demonū scētes in colūt piorum vbi oēs or̄z scatēt omnigena fructū vberitate. fontes puris labunt̄ aq; varijs prata omnino modis florib; vernat̄. cōuent̄ sunt phōz. theatra poes̄ tax. exultantū corone. musiciq; cōcentus. Ad hēc instructa diligenter cōmūnia. et ipsa sese suppeditās assūtētia vctus. Nō em frigus illis. nō estus est grauis. sed temperat̄ acr fundit mitib; solis radijs illustratus. Hic etiam iniciatus ē dignatio qdā. et religiosa ibidem q̄z peragit sacra. Non modo ergo nō hic tibi honor habebit college teor;. Herculem nā. qz Liberūq; patrem dēcēntes ad inferos prisca est sermo hic iniciatos fuisse et fiduciam q̄ illuc irent ab Eleusinia accepisse. At illi quib; p scelera vita fuerit pacta. p tarraz a furis ad hēc ebūm chaosq; rapunt. vbi impioz est loc. in explicablesq; Danai filiaz vne. vbi Tantali sitis precordia ticū. Siziphi in explicitū sapim cui finis ab alio incipit rur sus labore. Ibi circulambentib; eos feris. intēlēcter lampadib; adusti et omnium penaz afflīti cruciati tornetis laniank immēsis. Ista qui dem ex Sobrya ego audiui. tuu vero de eis erit Ariochē iudicium. Illō namq; rōne adductus solum scio cōstanter q̄ oīs immortalis ēaia que cūq; ex hoc loco trāsker̄ et prōsus expers doloris. Huic sursum ergo ariochē suue deosum beatus sis oportet q̄ probe pieq; vixisti. ¶ Ariochus. Pudet me socrates dicē tibi quiddam. Tantū abest vt timeam mortem vt nunc eius etiam tenear amore. vsq; adeo et hēc mihi et illa p̄suasit ora tio. Cōtemno etiam vitam. vt qui sim in meli' domicilium trāstirurus. nūcq; paulatim ea que dicta sunt ipse mecum recenseto. Tu vero meris die fac assis mihi socrates. ¶ Socrates faciam vt dixisti. Ego quoq; ad Cynosarges vnde hoc vocat̄ sum reteo ad deambulationē.

Cōfinit diolagus Platonis de cōtempnēda
morte qui Ariochus inscribitur sc̄eliciter

Sequitur Horatij Flacci Satyra prima.